

Socialdemokraterne. Jeg frygter dem ikke, og det alene af den Grund, at vi alle ere overbeviste om, at de socialdemokratiske Arbejdere nu ere i Færd med at tage Afstand fra de socialdemokratiske Rigsdagsmænd. Saaledes ser det i alt Fald ud, naar vi læse Andragender igennem og tale med dem Mand og Mand imellem. Vi høre jo ogsaa, at en Mand, der er saa politisk klog som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), nu har begyndt at tale med en Tunge, som netop viser, at han har begyndt at vide, hvor Vejen fører hen. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) snart vil faa den samme Klogskab.

Derfor kan jeg kun sige, at naar det ærede Medlem for Æbeltoft og den højt-ærede Finansminister have stillet sig saa imødekommende, som de i Virkeligheden have gjort i deres Taler, og ville vise den samme Imødekommen, ogsaa naar det kommer til Gerning, kunne de være visse paa, at det vil det gamle Højre ogsaa, og dem kunne de Herrer ikke godt undvære i en saglig Forhandling om Toldloven. Hvis det derfor ikke skal være det bare Studesprang, saa det blot er de frikonservative og Regeringen, som skulle handle sammen, ville de ogsaa fra det gamle Højres Side finde den bedste Villie til Imødekommen og til at faa en Ende paa denne Sag. Hvis de Herrer mene det alvorligt med et ærligt og sagligt Arbejde, saa kender jeg saa meget til mine Partifæller deroppe, at en udstrakt Haand fra de Herrer Side ogsaa vil finde en udstrakt Haand fra vor Side.

Første Viceformand (Anders Nielsen): Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Det ærede Medlem (Birck), som nu satte sig, udtalte, at jeg havde fremsat Antydninger om Toldforhandlinger med Tyskland, Antydninger, som han ikke vilde komme nærmere ind paa. Jeg maa dertil sige, at jeg har aldeles ikke i min Tale røbet nogen hemmelig Forhandling af nogen Art. Det, jeg har sigtet til, er Ting, som ere ganske offentlig bekendte. For det er noget, den højtærede Finansminister selv har omtalt. Det, jeg sigtede til, var nogle Meddelelser, Finansministeren i Fjor gav de to Udvalg, der vare nedsatte angaaende de indirekte Skatter, og

det har Finansministeren selv omtalt i Rigsdagstidenden fra forrige Samling Sp. 235. Der siger den højtærede Finansminister: „Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) og det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) rettede Spørgsmaal til mig angaaende Forhandlingerne med Tyskland om Handelstraktaten. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds mindede ganske rigtig om, at jeg allerede i sidste Rigsdagsamling havde givet Meddelelse til de to Udvalg, der vare nedsatte angaaende de indirekte Skatter, om, at saadanne Forhandlinger bleve førte.“ Og saa siger Ministeren, at „alle fandt det naturligt“. Ja, selvfølgelig, vi finde alle, det er naturligt, at den højtærede Finansminister har ført Forhandlinger med Tyskland angaaende Toldloven. Det er ikke det, vi bebrejde ham. Det, jeg bebrejder den højtærede Finansminister, er hans Stilling overfor Frankrig, de hovmodige Udtalelser, han fremsatte om, at han ikke vilde springe for Frankrig. Og jeg har ført klart Bevis for, hvor meget det har skadet Landet. Det kunde derimod selvfølgelig aldrig falde mig ind at bebrejde den højtærede Finansminister, at han har ført venskabelige Forhandlinger med Tyskland angaaende Toldloven.

Dinesen: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) fremsatte en lang Række Bemærkninger, som jeg er ganske enig med ham i, om end han ogsaa fremsatte Betragtninger, jeg ikke deler. Men blandt de Bemærkninger, hvori jeg var enig med ham, var ogsaa de Bemærkninger, hvormed det ærede Medlem kom, da han sidst henvendte sig til det ærede Medlem for Sakskebing (Rørdam), som nu sidst satte sig, og talte om hans og hans Venners Optræden som en Optræden, han ikke mente, hverken Regeringen eller dens Parti behøvede at nære særlig Frygt for, idet han hentede et Billede fra Dyreriget. Han kunde maaske ogsaa have hentet et andet Billede fra Pattedyrenes Rige om dem, der nok gø, men ikke bide, det skal jeg nu ikke uddybe nærmere. Men naar det ærede Medlem dernæst talte om, at der heller ikke var Grund til at nære nogen Frygt for Socialdemokraterne, da han mente, at Arbejderne vilde vende sig imod deres Førere, saa vil jeg tage Anledning deraf til at sige, at ved at følge den Forhandling og de Debatter, der ere foregaaede udenfor denne Sal med Hensyn til dette Spørgs-